

Ügyszám: 8.M.195/2010.

Tisztelt Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság!

Alulírott

[REDACTED] mellékletben igazolt jogi képviselőm útján alkotmányjogi panaszt terjesztek elő. Kérem a t. Bíróságot, hogy panaszomat az ügyben keletkezett ítéletek kiadmányaival együtt szíveskedjen az Alkotmánybírósághoz felterjeszteni. Kérem továbbá, hogy a Pp. 359/C. § (1) szakasza alapján a végrehajtást szíveskedjen felfüggeszteni. Kérelmünket arra alapítjuk, hogy a Kúria jelen panaszban támadott Mfv.II.10.148/2015/7. szám alatti ítéletének végrehajtása Panaszos egzisztenciális megsemmisítését jelenti, ezért különösen nyomós ok szól a mellett, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panaszunkról való döntéséig ne kerülhessen sor végrehajtási cselekményre.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti jogkörében a Kúria Mfv.II.10.148/2015/7. szám alatti ítéletét az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerint semmisítse meg, mert az az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sértő eljárásban jött létre és így jogállami bírósági határozatnak nem tekinthető.

Tekintettel arra, hogy a nyilvános tárgyaláshoz való jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés által biztosított jogom, és a Kúria felülvizsgálati eljárásban született határozatai ellen jogorvoslati lehetőség nincs, az Abtv. 27. § szerint fennáll a jogom, hogy a t. Alkotmánybíróság döntését kérjem.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdésére figyelemmel bejelentem, hogy a sérelmezett döntés a számomra 2015. szeptember 15-én került kézbesítésre, úgy hogy az alkotmányjogi panaszt – a t. Alkotmánybíróság honlapján fellelt tájékoztató értelmében véve – törvényes határidőben adom be.

Álláspontom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a nyilvánosság alapjogának megsértésével tartott tárgyaláson hozott döntés alkotmányos döntésnek minősül-e, úgy hogy a panaszom az Abtv. 29. § szerint befogadható.

Indokolás

A Kúria Mfv.II.10.148/2015/7. szám alatti döntése („Döntés”) az alább részletezettek miatt alaptörvény-ellenes.

Jogszabályi háttér

Az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdése eljárási garanciaként szabályozza az eljárás nyilvánosságát: „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.” (Kiemelések minden esetben panaszostól.)

MISKOLCI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
Az ügy száma.: M 8.195/2010
1.
Kérkezett: 2015 NOV. 16
Pld.: Mell.: db
Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / e-mailen / faxon/ hivatali kézbesítéssel / hivatali kapun/
Más:

10/3299-0/2015

2015 NOV 23.

3

286

Az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 6. cikk első pont első mondata ugyanígy alapvető eljárási garanciaként szabályozza a tárgyalás nyilvánosságát: „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. tv. szerint: „12. § (1) A bíróság tárgyalása - ha törvény kivételt nem tesz - nyilvános.”

A jelen panasz tárgyát képező eljárásban alkalmazandó Pp. 5. § úgy rendelkezik, hogy: „(1) A bíróság - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a felek közötti jogvitát nyilvános tárgyaláson bírálja el.”

Alkotmányjogi értékelés

A tisztelt Alkotmánybíróság több határozatában foglalkozott a tárgyalás nyilvánosságával, mint a jogállami bírósági eljárást biztosító alapjoggal.

A 8/2013. (III.1.) AB határozatban a t. Alkotmánybíróság a korábbi gyakorlata felhívásával megerősíti, hogy „A tárgyalás nyilvánossága a tisztességes eljárás védelme alá tartozó garanciális szabály, amely az igazságszolgáltatás társadalmi ellenőrzését segíti. [58/1995. (IX. 15.) AB határozat, ABH 1995, 589, 292-293.; 20/2005. (V. 26.) AB határozat, ABH 2005, 202, 236-237.]”

A 7/2013. (III.1.) AB határozatban – szintén az állandó joggyakorlat megerősítésével – az került ismételt kimondásra, hogy hogy „az összes, az Alkotmányban részletezett követelmény - a bíróság törvény által felállított volta, függetlensége és pártatlansága, az, hogy a tárgyalás igazságosan (a nemzetközi egyezmények szóhasználatával: fair, équitablement, in billiger Weise) és nyilvánosan folyjék - ezt a célt szolgálja, csak e követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni”.

A Tisztelt Alkotmánybíróság 20/2005. (V.26.) AB határozata¹ egyértelművé teszi, hogy „A már hivatkozott döntések a nemzetközi dokumentumokkal és a Bíróság határozataival megegyezően a bírósági eljárást egységes egésznek tekintik, s a nyilvánossággal összefüggő követelmények érvényesülését nem szorítják az elsőfokú bírósági szakaszra”, úgy hogy a fenti elveknek a jelen panasz tárgyát képező felülvizsgálati eljárásban is érvényesülniük kell.

A munkaügyi jogvitákban, úgy hogy a jelen panasz alapját szolgáló perben is, az eljárási jogi garanciáknak éppúgy érvényesülniük kell, mint bármilyen más bírósági eljárásban (51/1998. (XI.27.) AB határozat, 3/1994. (I. 21.) AB határozat).

Az alkotmánybírósági praxisban Panaszos nem talált olyan döntést, amelyben a t. Alkotmánybíróság állást foglalt volna abban a kérdésben, hogy mennyiben hat ki a bíróság döntésére, ha a tárgyalásról a nyilvánosságot megalapozatlanul zárta ki és ezzel döntését a tárgyalás nyilvánosságához való alapjogot sértő módon hozta meg.

Álláspontunk szerint azonban abból a több határozatban (7/2013. (III.1.), 33/2002. (VII.4.) AB határozatok) megjelenő álláspontból, hogy csak a XXVIII. cikkben említett minden jogállami garanciát, így az eljárás nyilvánosságát is betartó eljárásban lehet „alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni” az következik, hogy a nyilvánosság megsértése az

¹ Panaszos ismeri az Alaptörvény záró és vegyes rendelkezéseinek 5. pontját. Az Alaptörvény előtti joggyakorlatot azonban a 7/2013. (III.1.) AB határozatban foglaltakra figyelemmel a tárgyalás nyilvánossága keretében alkalmazhatónak és ezért hivatkozhatónak tartja.

Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan súlyos Alaptörvény sértés, amely miatt az ilyen eljárásban született határozat nem tekinthető alkotmányosnak.

Hasonlóan hozzáállás olvasható ki a külföldi gyakorlatból is. A német Alkotmánybíróság a 2 BvR 2055/14. számú ügyben részletesen bemutatta a tárgyalás nyilvánosságának garanciális funkcióit és a nyilvánosságot sértő eljárásban született határozatot érvénytelenítette². Az alapjogi bíráskodást is végző svájci Szövetségi Bíróság az 1C_324/2012. sz. ügyben érvénytelenítette a nyilvánosság kizárásával lefolytatott eljárásban született közigazgatási határozatot jóváhagyó bírói ítéletet³.

Az alkotmánybíróságok ilyen szigorú hozzáállása érthető, mert más eszköz nem létezik az alaptörvény-sértés kiküszöbölésére. Amennyiben nem kerülhetne az eljárási garanciát sértő határozat megsemmisítésre, akkor a bíróságok ezeket nem vennék komolyan és mindenfajta következmény nélkül lehetőségük lenne az eljárási garanciák megsértésével, pl. titkos tárgyalásokon döntést hozni. A tárgyalás nyilvánosságának épp az az értelme, hogy megvédje a feleket a nyilvánosság kontrollja nélkül lefolytatásra kerülő „titkos” eljárásoktól. A nyilvánosság kizárása és az ezzel együtt járó transzparencia hiány által teremtett atmoszféra a feleket és azok képviselőit gátolja a jogaik szabad gyakorlásában. Ez a jogsérelem és a nyilvánosságot magát ért jogsérelem csak azzal hozható helyre, ha az ilyen körülmények között született határozat az Alkotmánybíróság által megsemmisítésre kerül, hogy a bíróságnak lehetősége nyíljon egy, a XXVIII. cikk elvárásainak megfelelő minden elemében jogállami eljárásban a felek jogairól döntést hoznia.

Kivételek a nyilvánosság alól

Panaszos nem állítja, hogy a tárgyalás nyilvánossága egy korlátozhatatlan eljárási alapjog. A Pp. már idézett 5. § (2) bekezdése például lehetővé teszi, hogy „a bíróság a nyilvánosságot indokolt határozatával az egész tárgyalásról vagy annak egy részéről kizárhatja, ha az minősített adat, üzleti titok vagy külön törvényben meghatározott más titok megőrzése végett feltétlenül szükséges. A bíróság a nyilvánosságot a közérkölcös védelmében, kiskorú védelmében, valamint az ügyfél kérelmére abban az esetben is kizárhatja, ha az a fél személyiségi jogainak védelme érdekében indokolt. A bíróság a nyilvánosságot különösen indokolt esetben a tárgyalásnak a tanúkihallgatással érintett részéről akkor is kizárhatja, ha a tanú adatainak zártan kezelését rendelte el, és a zárt tárgyaláson történő meghallgatás a tanú, illetve hozzátartozója életének, testi épségének a megóvása érdekében feltétlenül szükséges”.

A jogszabály szövegéből azonban egyértelműen az következik, hogy a nyilvánosság kizárása egy kivételes lehetőség: Egyrészt erre csak akkor van lehetőség, ha ez „feltétlenül szükséges”, másrészt a bíróság köteles az ilyen végzését külön megindokolni. Az Alkotmánybíróság a 19/2009. (II.25.) AB határozatban és a 20/2005. (V.26.) AB határozatban is „nyomatékosan utalt arra is, hogy a nyilvánosság korlátozhatósága tekintetében az Egyezségokmány és az Egyezmény szabályai lehetnek irányadók; azaz arra csak erkölcsi okból, a közrend, az állambiztonság, az államtitok vagy a felek magánéletének védelme okán, illetve esetenként mérlegelendő, a felek oldalán felmerülő különleges körülmények folytán, illetve más alapjogok védelme érdekében kerülhet sor (ABH 1995, 289, 292-293.)”.

² https://www.bundesverfassungsgericht.de/SharedDocs/Entscheidungen/DE/2015/01/rk20150115_2bvr205514.html

³ http://grundrechte.ch/CMS//%C3%B6ffentliche_m%C3%BCndliche_Verhandlung_im_Verwaltungsverfahren.html

A kivételekkel kapcsolatban az Alkotmánybíróság nemzetközi kitekintéssel felhívja a figyelmet, hogy „Az Európai Emberi Jogi Egyezményhez kapcsolódó esetjog szerint az eljárás nyilvánosságához, különösen büntető ügyekben, nyomós közérdek fűződik, így annak kizárására az érintetteknek nincs alanyi joguk. A bíróságra tartozik annak megítélése, hogy a kizárás indokául felhozott magánérdek meghaladja-e az eljárás nyilvánosságához fűződő közérdeket” (58/1995. (IX.15.) AB határozat).

Konkrét Alaptörvény sértés

A jelen panasz alapjául szolgáló eljárásban a nyilvánosság kizárása nem volt szükséges, arra önkényesen és érdemi indokolás nélkül került sor.

Tisztelettel előadom, hogy jelen munkaügyi jogvita vezető tisztségviselő kártérítési felelősségéről szólt. Ezt a pert azonban azonos felek között megelőzte egy másik – szintén három fokon tárgyalta – jogvita, amelynek tárgya felmondás érvénytelenségének megállapítása volt.

Ez az előzmény per a Miskolci Munkaügyi Bíróságon 8.M.33/2009. szám alatt indult. Másodfokon a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.140/2009/8. szám alatt hozott ítéletet, amit a Kúria Mfv.I.10.218/2010/9. sz. ítéletével hatályában fenntartott.

A Döntés közvetlen előzménye a Miskolci Törvényszék 1.Mf.21.155/2014/6. sz. határozata volt. Az első fokú határozatot pedig 8.M.195/2010. számon hozta a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság. (A két per összefüggése és tényállásának jelentős egybeesése abból is látszik, hogy a felmondási pert az első fokú bíróság ítéletének 34-37. oldalain részletesen ismertette.)

A Kúria jelen beadványban panaszolt eljárását megelőzően tehát a felek gyakorlatilag öt eljárási fokon tárgyalta azonos tényállásról, azaz arról, hogy a Panaszos a 2008. évi július-október hónapokban leadott acélhulladék megrendelésekkel jogszerűtlenül járt-e el. A Kúria eljárásáig a panasszal érintett ügyben felperesként eljáró [REDACTED] („Felperes”) zárt tárgyalás iránti kérelmet nem terjesztett elő, mindkét perben eljárások nyilvánosak voltak. Ebből csak és kizárólag arra lehet következtetni, hogy az eljárások tárgyát felperes sem tekintette olyannak, amelyek a nyilvánosság kizárását a Pp. 5. § (2) bekezdésének megfelelően jogszerűen lehetővé tették volna.

A Tisztelt Alkotmánybíróság előtt ismert a Pp. 275. § (1) bekezdésének azon szabálya, hogy a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, hanem a Kúria az első és másodfokú eljárásban beszerzett bizonyítékok és iratok alapján dönt.

A Felperes a fentiek alapján nem is adott elő a 2015. február 12-i felülvizsgálati kérelmében új tény, de annak 41. oldalán kérelmezte a felülvizsgálati tárgyalásról a nyilvánosság kizárását. Felperes az „üzleti titok szükségzerű védelme miatt” kérte ezt, de nem határozta meg, hogy pontosan mit és miért tekint üzleti titoknak és miért tart attól, hogy ezek az állítólagos titkok a tárgyaláson a nyilvánosság számára hozzáférhetővé válnak.

Panaszos ellenkérelmében terjesztette elő, hogy a nyilvánosság kizárása iránti, meg nem indokolt kérelmet a Kúria utasítsa el. Panaszos a kérelem alátámasztottságának hiánya és a miatt, hogy felperes sem a felmondási perben, sem jelen per első és másod fokú eljárásában nem élt ilyen kérelemmel, tehát nyilvánvalóan nem tekintette a peranyagot üzleti titoknak, biztos volt benne, hogy a Kúria a kérelmet elutasítja.

Ehhez képest a 2015. július 1-i tárgyalásra érkezve megdöbbenve látta, hogy a tárgyalóterem ajtaján egy „Zárt tárgyalás” felirat került kiírásra. Ez nyilvánvalóan nem jelenthetett mást, mint hogy az eljáró tanács a felek meghallgatása és a hiányzó indokolású kérelem okának tisztázása nélkül már

tárgyaláson kívül döntést hozott a zárt tárgyalás tartásáról és a felirat kirakására utasította a technikai személyzetet.

Ehhez képest a tárgyaláson az eljáró tanács „eljátszotta”, hogy a döntése még nem született meg és a tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt végzést hozott a zárt tárgyalás tartásáról. Ezt megelőzően azonban meg sem kísérelte tisztázni, hogy pontosan melyik adatok vonatkozásában és milyen alapon állítja felperes, hogy azok üzleti titoknak minősülnek. Panaszosnak csak arra volt egészen röviden módja, hogy utaljon arra, hogy a nyilvánosság kizárása alkotmányos jogot érint. A jogszabálysértő döntés ellen panaszosnak nem volt jogorvoslati lehetősége.

Álláspontunk szerint a nyilvánosság kizárásáról csak annak feltárását követően lehet döntést hozni, hogy mely információk üzleti titok jellegére hivatkozik a kérelmező, ezek valóban üzleti titoknak minősülnek-e, a tárgyaláson ezek az információk nyilvánosságra kerülhetnek-e, vagy csak az iratok között elfeksznek és a felek nem hivatkoznak rájuk, valamint feltétlenül szükséges-e a nyilvánosság kizárása ezen bizonyítottan üzleti titoknak minősülő információk tekintetében. A döntés során a bíróságnak figyelemmel kell lennie a fél korábbi eljárására és amennyiben ugyanezen adatok vonatkozásában sem az első, sem a másodfokú eljárásban nem kért zárt tárgyalást, akkor a jog által tilalmazott ellentmondó magatartás („venire contra factum proprium”) okára külön rá kell kérdeznie. Jelen ügyben ez nem történt meg. Sőt a határozatot az eljáró tanács szintén csak formálisan, érdemi érvelést nem tartalmazó módon indokolta.

A fentiek alapján Panaszos meggyőződése, hogy a nyilvánosság kizárására a Pp. 5. § (2) bekezdésében foglalt kivételes lehetőség hiányában került sor, ami az Alaptörvény XXVIII. cikkének sérelmét jelenti.

Egyebek

A tárgyaláson ténylegesen részt kívánt venni [REDACTED] ügyvéd [REDACTED]

[REDACTED] A zárt tárgyalás jogellenes elrendelésével tehát nem csak az arcnélküli nyilvánosság jogai csorbultak, hanem ténylegesen lehetetlenné vált, hogy a bíróságok munkája feletti kontroll működjön.

Jelen beadványomhoz meghatalmazásomon túl csatolom a Döntést, a 2015. július 1-i tárgyalás jegyzőkönyvét, és a tárgyalóterem ajtajáról készült két fényképfelvételt.

Tisztességes eljárás

Az előadó bíró a jegyzeteiből kellő részletességgel ismertette az iratokat a felülvizsgálati kérelemig.

A felülvizsgálati ellenkérelem három irata közül azonban az elsőből csak egy bekezdést, a másodikból egy mondatot olvasott fel, a harmadik iratot pedig, amely az alperes személyes irata volt, ki sem nyitotta, és erről egy szót sem szólt. Az elnök és előadó bíró mellett tanácskozó bíró vélelmezhető, hogy a döntésben, anélkül szavazott, hogy ismerte volna alperes felülvizsgálati ellenkérelmét.

A tanácselnök nem kérdezte meg, hogy a felek kérnek-e további ismertetést.

Míndez a jegyzőkönyvből nem derül ki; ellenkezőleg, azt tartalmazza, hogy a Kúria ismertette a felülvizsgálati ellenkérelmet és a kapcsolódó előkészítő iratot (7.sz. jk. 2. old. ötödik bek.). Alperesi

képviselőnek július 17-én sikerült beszereznie a jegyzőkönyvet, ezért a kijavítását, kiegészítését nem kérhette.

A nyilvános tárgyalás elrendelése a tárgyalás megismétlésével jár, amely óhatatlanul nem lesz az előző mása. Ezért indokolt másik tanács kijelölése. Ez ugyan ellenkezik a Bsz. 8. § (1) bekezdésével, de a rendkívüli helyzet rendkívüli kezelést igényel.

Ami pedig az iratismertetést illeti, ennek egyoldalúsága az eljárás tisztaságát sértette

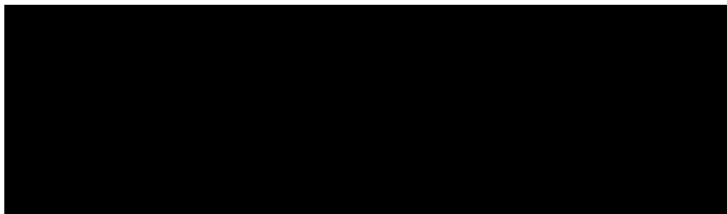
(Alaptörvény Szabadság és felelősség XXVIII. cikk (1) bek.), mely szerint mindenkinek joga van ügyének tisztességes tárgyaláson elbírálásához, és az alperesi védekezés még csak kivonatossá sem mondható ismertetése kétségessé tette a tárgyalás tisztességét. Ezért kérem másik tanács kijelölését is. Ez ugyan ellenkezni látszik a Bsz. 8. § (1) bekezdésével, de a rendkívüli eset rendkívüli megoldást indokol.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy döntéséhez szerezzé be a Miskolci Munkaügyi Bíróságnál, mint első fokú bíróságnál a 8.M.195/2010. ügyön kívül a 8.M.33/2009. eljárásban született ítéleteket is.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy amennyiben a Miskolci Munkaügyi Bíróság a Döntés végrehajtását nem függesztette fel, akkor szíveskedjen erre a Pp. 359/C. § (2) bekezdésére figyelemmel felhívni.

Panaszos a beadvány nyilvánosságra hozásához hozzájárul, de személyes adatainak nyilvános kezeléséhez nem járul hozzá.

Budapest, 2015. november 13.

képviselőként

ügyvéd

Mellékletek:

- ítélet,
- jegyzőkönyv.